

עושיין פסין פרק שני עירובין

כא.

עין משפט
נר מצותה

מסורת הש"ס

(א) יציר תופ' פסחים כ. ד"ה
יבננ ומוס' ב"ק ט. ד"ה
(גולס), (ב) ולעיל כו.,
(ג) [שס.] ד' [בס"א]:
דאבוק, (ה) אבנות דר"ג ט'
סה., (ו) דניאל ו., (ז) [בס"א]:
לסוף, (ח) בס"א: גלחמא,
(ט) [לפ' שקלים, י] [וע"ע
תופ' מנחות לה: ד"ה
ומה],

תורה אור השלם

1. לכל הבלה ראיתי קץ
דקבה מתוך מלאי.
2. ארכה מארץ מדי
ורקבה נמי:
- אויב את
וירשתי אותה לפני
והיא כתובה פנים ואחור
יחבוט אליה קום ונהנה
זה: ויחבא בן
קנה את ארץ וקטנה
בנות הרים הקטנה
למה על מצרים ועל
אחיה הקטנה אותה
נאם אחרי אלהים:
- ויהא כל בן
עלי עשור וכל שכל
עלי הניין בכורה:
- הלים כ ד
וזה על ידו תבוא
שמעתי לא שמעתי
הזהיר וקשקש וכן מצינו
והנהגה תאבד מכל
עצמה מדינות:

7. ואמר אלי מה אתה
ראה ואמר אני
מגלה עקר הרכה
שירים אשר דברת
עשר אבותי: כייהי ב
משל מך דרך מלכות
וישמש בזה חסד וכל
השם אשר תאמר
בפסל דרסם ונבטת
במאמץ: ישעיהו ו
9. וראוי לי וזה שני
הדוא תאמין מוסיגם
משל ליהי לי אחי
המלות נכבדווא מלך
כלל את יצחקו וכל
היוקם מכל יהודה ואל
שר יהודה ואל תהרס
ואת העמס מיוסלם
ויאמין ככל הדור אתך
סבול מלך מאד
כתאין הכבדות ומוסל
ואת האמין רעוד מאד
אשר אל תאכלנה
מרע: ירמיהו ד א-ב

הגהות הב"ח

(א) גם מטעם ויודר איז
והא אחר רב יוסף אחר ד'
יהודה אחר שמואל רב
ע"ל ראש דף ק"ג:
(ב) תוס' ד"ה אחר וכו'
זה מניין לו ואם סובר
דכול בשלש עשר האין
שליש היינו אמה הדורא
עלמא וכו' משמע דלאנפ
שליש דהיינו:

גליון הש"ס

נש' א"ד יודיה אסר
סמאל לא חותר ספי
בדאות עין שמה דף נט
ע"ב פוס' ד"ה אלהי:
חש"י ד"ה וסמאל חצי
אסר על חצי אסר. עין
לעיל דף ד ע"א ברש"י
ד"ה אלו הקדמות:

לעזי רש"י
קרפ"ר [רנפ"ר], לחול.

אחוז צדיו ורגליו כצחלים וכננס ויואל: מטפס קרפ"ר
 נבלע: מידי דהוי לאדם. כיון דהייס מחזי להו מחילה בעינן מיס
 אס היו רחבין. ואזינו יכול לטפס מותר לו למלאות ולשחוט:
 שחוט לפני כהן. הוא עצמו שחוט מותר לאחוז הכלי לפניו: מה
 הוסיף. כצחמיה. הרי העושה למלאות

מן הכור שהו רשות היחיד: אין
דורגין **דבבל**: לחמך ביכל מעבדין
 (ולקמן ד' אס היו דורגין חזן לעיר
 בנקו ע' אמה ושירים מתעברין ענה
 ומתודין מחוס העיר משו והלגן ומה
 הן דורגין סכות שעשין שומר העיר
 ואינו דבר קצוה וקאמר ר' ירמיה
 דהקן דורגין אין דבבל כל' ואין
 מתעברין עס העיר דבבל איכל
 בידקי דמיא ושעפי להו הלכן לא
 חשבי מירי: **בחוזה לארץ**: בשאר
 ארצות לבד מבבל: **דלא שכימי**
הסויפא: להיות תלמידים ארצות
 מעיר לעיר ללמוד תורה ופסי ביראות
 לא הותרו אלא לעולי רגלים ולבויא
 שהולכין לדבר מזה: **דשכימי**
גבני: גבני להו הלכן לא חשבי
 להיות דבבי: **דשכימי מיל**: ולא
 הותרו פסי ביראות אלא למקום שזריכין
 מי גבשים לבקמן ואשמו מכן דאכל
 דוחק: **אמרי דקאסומו מברגה** **לבי**
דנדיסא: שומני שאומרו עליהם
 שאסאם בלון מברגה לבי כניסאם

⁶ממפס ועולה ממפס
 יצחק אמר רב יהודה א
 פסי ביראות אלא לבא
 לבהמה מה לי חיים
 מירי דחיו לאדם גופא
 אלא לבהמה בלבד א
 מטפס יורד *ואם היו
⁷יולא מילא אדם מ
 אבל ממלא הוא ושו
 מאיליה מתקף לה
 הועילו פסי ביראות
 מהן אלא מה הועי
 פרה ⁸אמר אביי
 באיבוס העומד ברה
 ארבעה וראשו נכנס
 רב ירמיה פרי אבא
 בבבל ולא פסי ביראו
 לא דשכימי בידקי פ
 דלא שכימי מתיבא
 א"ר אמר רב ירמיה

אין בורגנין יופסי
בחול' בורגנין בבבל
בחול' נמי לא דשכחי
לא דשכחי מ'א בחי
שכחי מתיבתא א"ל
ד'ב הונא בריה ד'
אמרי אתיתו מברנש
דהוה תלתא פריס' ב'
אבורגנין הא אמר א'
ד'ב אין בורגנין בבב'
הנוו מ'תוואת דרמ'
ושיריי: אמר רב חס'
מאי דכתיב' י'כל חמ'
מ'צו'ך מאד דבר ז'
אמרו איוב ולא פיר'
פירש' עד שבא זכ'
אמרו דוד ולא פירש'
אמרו ז'ל' פירש' ז'
אמרו ז'ל' פירש' ז'

אמר לו ואלה פירוש קץ רחבה מצ' ולא פירשו דכתיב ורחבה מני ים אמר^א דכתיב^ב ויפרש אות^ג פנים ואחור וכתוב^ד קנים זו פורענות ש' וכן הוא אומר^ה קינה מתן שכרן של צדיק^ו עלי הגיון בכנור והי' רשעים לעתיד לבא^ז על הוה תחבא עד^ח ופירשו דכתיב^ט ויאמרו ואומר אני רואה מגוי באמה ורחבה עשר^י הוא לה עשרין בעשר פנים ואחור וכי קלפסו ארבעין עשרין וכתוב^{יא} רחבה היא וידע

מרי בר מר מאי דכתיב "והנה שני דודאי תאנים מועדים

מדידי רחוי 'אדם בעיניו. ואובסין את הגמל לעלי היינו נמי במדידי רחוי לחדס אי נמי איירי ברה"י ולא בין הפסין אי נמי הואיל ותחילת התיקון היו במדידי רחוי לחדס שרי בכל ענין לגורר בהמה וא"ס אחאי בעיני מדידי רחוי לחדס שיון דלא שרי לחדס לגורר בהמה וז"ל שאם דלא לגורר

רדד איני והאמר רב (ב)
 ר' שמואל ל"א הותרו
 מים חיים בלבד ואי
 ה' לי מכוונסין בעיני
 ה' הותרו פסי ביראות
 ל' אדם מטפס ועולה
 חבין אפילו לאדם נמי
 ויתן לפני בהמתו
 לפני בהמה ושותה
 ב' ענן אם כן מה
 מה העוילוי למלות
 העוילוי וזהו ע"ל

בהמה ונשמירו שט שרי ללדס וזה
 דלמרינן כמקור ואס היו רחבים
 ללדס נמי שרי היינו ללדוט לכליה
 ללדור אדס י' נמי א' דלמרינן
 הותרו אלא ללדור בהמה היינו תמילת
 המיקון אכל בשכר נהקן ללדור
 בהמה שרי אף ללדור אדס לכלתמילת
 ללדוט ואס היו רחבים שרי לתקן
 אפי' ללדור אדס ואמי שפיר
 דלמרינן לעיל תר' שראש נכנס לבין
 הפסין ומר' למלל מתוכה לבין
 הפסין ויתר' הפסין למדס היינו
 השמא אפי' ללדור אדס:

ראשה ורובה של
כמא' עסקינן
גבוה פסין וכו' אמר
בין הפסין וכו' אמר
במור רב אין בורגין
בחו"ל בורגין בבבל
ביראות בחו"ל לא

אבל איפא עבדינ
בר אבא אמר רב
אות לא בבבל ולא
בבבל דשכיני בידני
בבבל פסי ביראות בבבל
לארץ נמי לא דלא
בבבל חסדא למרי בריה
בבבל ירמיה בר אבא
בבבל כנישאת דרניאל
בבבל אמאי סמכיתו
הה דאבוהי משמיה
ל"ה ינפק ואחוי ליה

עַן בְּשִׁבְעִים אָמָה
אֶרְדִּישׁ מִי בֶר מֶר
הָיָה רֵאִיתִי קֶץ רַחֲבָה
וּמְרוֹ דוֹד וְלֹא פִירְשׁוּ
אִמְרוּ יִחוּקָאֵל וְלֹא
הָיָה בֶן עֶדְו וּפִירְשׁוּ
דְּכֹתִיב לְכָל תַּכְלָה
בֶּן מֵאָד אִמְרוּ אִיּוֹב
אֲרוּכָה מֵאֲרִיץ מֵדָה
יִחוּקָאֵל וְלֹא פִירְשׁוּ
לִפְנֵי וְהָיָא כְּתוּבָה
יֵהֱיָה קִינִים וְהָגָה וְהִי
צִדִּיקִים בְּעוֹלָם הוּא
הָיָא וְקוּנְגוּה וְהָגָה זֹו
לְעֹתִיד לָבָא וְכֹה"א
וְהָיָא פִּירְעֻנְגוֹתָן שֶׁל
בֶּן הוּא אֹמֵר הוּא
וְכֹהִיָּה בֶן עֶדְו
אֵלֵי מָה אָתָּה רַחֲבָה
עָפָה אֲרַכָּה עֲשִׂירִים
אָמָה וְכִי פִשְׁטָת לָהּ
וְכֹתִיב הָיָא כְּתוּבָה

לה כמות היא לה
מי מודד בשעלו מים ושמים בורת תכן וגו' נמצא כל
ששת אלפים ומאתים בתורה ואמר רב חסדא דריש
פני היכל ה' הדוד (ה) אחד תאנים מוכות מאד כתאני
הרבות

הוא ואחור. כי קלפת לה, ומשוית ליה לאחר בהדי פנים, כמה היא ארבעין בעשרין, וכתיב:

שו א מ"י פ"ו מה'י
 שבת ה' ל:
 שו ב ג ד מ"י שס ה' ל
 והלכה ל:
 יו ד ה מ"י פכ"ח מה'י
 שבת הלכה ג שמו
 ללחין סה עוש"ע א"ח ס'
 שבת סעף ו וסעף א
 כהנהל:

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

ה' שלשת אלפים ומאתים
אילו צדיקים גמורים

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones